

31968R1017

23.7.1968

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 175/1

РЕГЛАМЕНТ № 1017/68 НА СЪВЕТА
от 19 юли 1968 година

относно прилагане на правилата на конкуренцията в сектора на железопътния, автомобилния и вътрешноводния транспорт

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 75 и 87 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социалния комитет ⁽²⁾,

като има предвид, че Регламент № 141 на Съвета ⁽³⁾ като освобождава транспорта от прилагането на Регламент № 17 на Съвета ⁽⁴⁾, постановява, че въпросният Регламент № 17 не се прилага за споразумения, решения и съгласувана практика в транспортния сектор, чиито последици са определяне на транспортни тарифи и условия, ограничаване или контрол на предлагането на транспортни услуги или разпределение на транспортни пазари, както и за господстващо положение на транспортния пазар, по смисъла на член 86 от Договора;

като има предвид, че по отношение на железопътния, автомобилния и вътрешноводния транспорт, Регламент № 1002/67/ЕИО ⁽⁵⁾ предвижда това освобождаване да се прилага най-късно до 30 юни 1968 г.;

като има предвид, че създаването на правила за конкуренцията в железопътния, автомобилния и вътрешноводния транспорт е част от Общата транспортна политика и общата икономическа политика;

като има предвид, че при разработването на правилата за конкуренцията в тези сектори, следва да се отчитат особеностите на транспорта;

като има предвид, че шом правилата за конкуренцията в транспорта са изключения от общите правила за конкуренцията, предприятията трябва да имат възможност да установят кое е приложимото законодателство във всеки отделен случай;

като има предвид, че въвеждането на регламентация на конкуренцията за транспорта, прави желателно включването в нея, в същата степен на такива правила, които да се прилагат равнопоставено към съвместното финансиране или придобиване на транспортна техника за съвместно извършване на услуги от определени групи или предприятия и също така към някои действия във връзка с железопътния, автомобилния и вътрешноводния транспорт от страна на лицата, които предлагат съпътстващи транспорта услуги;

като има предвид, че, за да се избегне нарушаването на търговията между държавите-членки или накръняването на конкуренцията в рамките на общия пазар е необходимо за горепосочените три вида транспорт да се забранят по принцип всички споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия и съгласувана практика между предприятия, както и всички форми на злоупотреба с господстващо положение в рамките на общия пазар, които водят до подобни последици;

като има предвид, че някои видове споразумения, решения и съгласувана практика в транспортния сектор, които имат за цел или резултат само внедряване на технически усъвършенствания или постигане на техническо сътрудничество, могат да се освободят от забраната за ограничителните споразумения, защото те допринасят за повишаването на производителността; като има предвид, че в светлината на натрупания опит от прилагането на настоящия регламент, Съветът ще може по предложение на Комисията да измени списъка на тези видове споразумения;

като има предвид, че за благоприятстване на подобрението в понякога прекалено разпокъсаната структура на секторите на автомобилния и вътрешноводния транспорт, също следва да се освободи от забраната върху ограничителните споразумения за онези споразумения, решения и съгласувана практика, които предвиждат създаване и функциониране на групи предприятия в тези два транспортни подотрасъла и чиито предмет е извършването на транспортна дейност, включително съвместно финансиране или придобиване на материал или транспортно оборудване за съвместно извършване на услуги; като има предвид, че това общо освобождаване от забрана може да се приложи само при условие, че общият транспортен капацитет на групата не надхвърля определен максимум и, че капацитетът на отделните предприятия, които принадлежат към групата, не надхвърля някои установени гра-

⁽¹⁾ ОВ 205, 11.12.1964 г., стр. 3505/64.

⁽²⁾ ОВ 103, 12.6.1965 г., стр. 1792/65.

⁽³⁾ ОВ 124, 28.11.1962 г., стр. 2751/62.

⁽⁴⁾ ОВ 13, 21.2.1962 г., стр. 204/62.

⁽⁵⁾ ОВ 306, 16.12.1967 г., стр. 1.

нищи, така че да се избегне някоя от тях нито едно предприятие не може да заеме господстващо положение в рамките на групата; като има предвид, че обаче Комисията трябва да има правото да се намеси, ако в определен случай такива споразумения водят до последици, несъвместими с условията, при които едно ограничително споразумение може да бъде признато за правомерно, и поради това се смятат за злоупотреба с освобождаването; като има предвид, че въпреки всичко обстоятелството, че групата разполага с общ транспортен капацитет над определения максимум или не може да кандидатства за групово освобождаване, поради индивидуалния капацитет на предприятията в групата, не изключва, доколкото може да съставлява споразумение, решение или законна съгласувана практика, ако отговарят на условията, изискваните за тази цел от настоящия регламент;

като има предвид, че когато дадено споразумение, решение или съгласувана практика може да допринесе за подобряване на качеството на транспортните услуги или на пазарите, където търсенето и предлагането се отличават със значителни колебания във времето, да насърчава по-добрата приемственост и стабилност при удовлетворяването на транспортните потребности на пазари, където за повишаване на производителността на предприятията или за насърчаване на техническия или икономическия прогрес, следва да може забраната да се обяви за неприложима, при условие обаче, че споразумението, решението или съгласуваната практика отчита справедливо интересите на потребителите на транспортни услуги, не налага на съответните предприятия ограничения, които са абсолютно необходими за постигането на горепосочените цели и не им позволява, по отношение на значителна част от съответния транспортен пазар, да премахнат конкуренцията, като отчитат и заместителната конкуренция на видовете транспорт;

като има предвид, че е желателно дотогава докато Съветът не е приложил, в рамките на Общата транспортна политика, подходящите мерки за осигуряване стабилността на транспортен пазар и посредством установяване от Съвета на кризисно състояние, да се разрешат на съответния пазар такива споразумения, каквито са необходими за намаляване на сътресенията в резултат на структурата на транспортния пазар;

като има предвид, че в областта на железопътния, автомобилния и вътрешноводния транспорт е желателно държавите-членки да не въвеждат, нито поддържат мерки в противоречие с настоящия регламент по отношение на публични предприятия или предприятия, на които предоставят особени или изключителни права; като има предвид, че също така е уместно предприятията, които отговарят за управлението на услуги от общ икономически интерес, да подлежат на разпоредбите на настоящия регламент, като има предвид, че тяхното приложение не възпрепятства юридически или фактически изпълнението на възложените им конкретни задачи, без обаче развитието на търговията да бъде затруднявано до степен, до която ще влезе в противоречие с интересите на Общността; като има предвид, че Комисията трябва да има правото да следи

прилагането на тези принципи и да приема подходящи директиви или решения в тази връзка, които са насочени към държавите-членки;

като има предвид, че следва да се определят условията и реда за прилагането на основните правила, постановени с настоящия регламент по начин, по който да осигуряват, от една страна, ефикасното наблюдение като се опростява, доколкото е възможно, административния и, от друга страна, отговарят на потребностите на предприятията от правната сигурност;

като има предвид, че самите предприятия преди всичко трябва да преценят дали свързаните с евентуално господстващо положение последици от техните споразумения, решения или съгласувана практика представляват ограничаване на конкуренцията или икономическа полза, която може да се приеме като обосновка за ограничаването и да вземат съответното решение на собствена отговорност във връзка със законосъобразността или незаконосъобразността на споразуменията, решенията или съгласуваната практика;

като има предвид, че следователно е уместно да се позволи на предприятията да сключват и да прилагат споразумения без да ги декларират; като има предвид, че това обстоятелство е свързано с риска споразуменията да бъдат обявени за невалидни със задна дата при разглеждането им вследствие на жалба или по собствена инициатива на Комисията, без да се нарушава възможността за тези споразумения да бъдат обявени за законосъобразни със задна дата при последващо разглеждане;

като има предвид, че въпреки, че предприятията могат в някои случаи да желаят съдействието на компетентните органи, за да се уверят в съответствието на техните споразумения, решения и съгласувана практика с действащите разпоредби; като има предвид, че за тази цел предприятията трябва да имат на свое разположение да прилагат процедура за подаване на заявления в Комисията и за публикуването в *Официален вестник на Европейските общности* на основното съдържание на това заявление по такъв начин, че заинтересованите трети страни да представят своите бележки по съответното споразумение; като има предвид, че при отсъствието на жалби от държавите-членки или от заинтересовани трети страни и ако Комисията не е уведомила заявителите в предвидения срок, че съществуват сериозни съмнения относно законосъобразността на съответното споразумение, последното следва да се счита за освободено от забраната за предходния период и периода от следващите три години;

като има предвид, че с оглед на извънредния характер на споразуменията, необходими за намаляване на сътресенията в резултат на структурата на транспортния пазар, в случай на установена от Съвета на криза, предприятията, които желаят да получат потвърждение на това споразумение, следва да изпълнят задължението да го съобщават на Комисията; като има предвид, че е уместно, решението на Комисията да влезе в сила едва от датата на решението за неговото приемане; като има предвид, че срокът на потвърдението не трябва да надхвърля три години след установяването на кризата от Съвета; като има предвид, че подновяването на решението следва да зависи от подновената констатация на

Съвета относно съществуването на кризисна ситуация; като има предвид, че във всеки случай срокът на потвърдението не трябва да бъде по-дълъг от шест месеца след въвеждането от Съвета на подходящи мерки за гарантиране на стабилността на транспортния пазар, за който се отнася споразумението;

като има предвид, че за осигуряване на единното прилагане на правилата за конкуренция по отношение на транспорта в рамките на общия пазар трябва да се разработят правила, според които Комисията като действа в тясна и постоянна връзка с компетентните органи на държавите-членки, може да приеме мерки за прилагането на правилата за конкуренцията;

като има предвид, че за целта Комисията трябва да се сътрудничи с компетентните органи на държавите-членки и да бъде оправомощена в рамките на общия пазар като цяло да иска информация и да извършва проучвания с цел да се разкрият забранени с настоящия регламент споразумения, решения и съгласувана практика или злоупотреба с господстващо положение;

като има предвид, че ако при прилагането на регламента за конкретните случаи, определена държава-членка сметне, че се поставя принципен въпрос на Общата транспортна политика, трябва да съществуват възможности за разглеждането на принципния въпрос от Съвета; като има предвид, че следва да съществуват възможности всички общи въпроси във връзка с изпълнението на конкурентната политика в транспортния сектор да бъдат отнасяни до Съвета; като има предвид, че за тази цел трябва да бъде предвидена процедура, за да се гарантира, че решението за прилагане на регламента за всеки отделен случай се взема от Комисията, само след като Съветът е разгледал принципните въпроси и в светлината на основните насоки, разработени в резултат на това разглеждане;

като има предвид, че за изпълнение на задълженията си по прилагането на разпоредбите на настоящия регламент, Комисията трябва да бъде оправомощена да отправя препоръки и решения към предприятията или сдруженията на предприятията, за да се прекратят нарушенията на разпоредбите на настоящия регламент, които забраняват някои споразумения, решения или практики;

като има предвид, че спазването на забраните, постановени с настоящия регламент и изпълнението на наложените върху предприятията или сдруженията на предприятията задължения, съгласно настоящия регламент трябва да се гарантират чрез налагането на глоби и периодични имуществени санкции;

като има предвид, че следва да се осигури правото на заинтересованите предприятия да бъдат чути от Комисията, да се даде на третите страни, чиито интереси могат да бъдат засегнати от решението, възможността да представят своите бележки предварително, както и да се осигури широка публичност на взетите решения;

като има предвид, че е желателно Съдът на Европейските общности, в изпълнение на член 172 от Договора, да има неограничена юрисдикция във връзка с решенията, чрез които Комисията налага глоби или периодични имуществени санкции;

като има предвид, че следва да се отложи с шест месеца влизането в сила на предвидената в регламента забрана по отношение на съществуващите споразумения, решения и съгласувана практика към датата на публикуване на настоящия регламент в *Официален вестник на Европейските общности*, за да се улесни привеждането в съответствие на предприятията с разпоредбите на последния;

като има предвид, че след обсъжданията, които ще се проведат с третите страни, подписали ревизирания текст на Конвенцията за плаването по Рейн и, в рамките на подходящ срок, считано след приключването на тези разговори, настоящият регламент като цяло трябва да бъде изменен при необходимост в светлината на задълженията, произтичащи от ревизирания текст на Конвенцията за плаването по Рейн;

като има предвид, че следва да се направят изменения на регламента в зависимост от натрупания опит за тригодишен период; като има предвид, че специално е желателно да се обсъди дали в светлината на развитието на Общата транспортна политика по това време, дали да се разшири прилагането на регламента за споразумения, решения и съгласувана практика, както и за проявите на злоупотреба с господстващо положение, които не оказват неблагоприятно въздействие върху търговията между държавите-членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Общи разпоредби

По отношение на железопътния, автомобилния и вътрешноводния транспорт, разпоредбите на настоящия регламент се прилагат за всички споразумения, решения или съгласувани практики в транспортния сектор, които имат за цел или резултат установяване на транспортни тарифи и условия, ограничаване или контрол на предлагането на транспортни услуги, разпределяне на транспортни пазари, прилагане на технически усъвършенствания или техническо сътрудничество, съвместно финансиране или придобиване на транспортна техника или доставки, когато такива действия са пряко свързани с предоставянето на транспортни услуги и са необходими за съвместно извършване на услуги от група предприятия съгласно член 4 в областта на автомобилния или вътрешноводния транспорт или злоупотреба с господстващо положение на транспортния пазар. Тези разпоредби се прилагат също за дейността на предприятията, които предоставят спомагателни за транспорта услуги със същата цел и резултат като горепосочените.

Член 2

Забрана на ограничителни практики

Съгласно условията, предвидени в членове 3 до 6, са несъвместими с общия пазар и забранени, без да се изисква предварително нарочно решение: всички споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия и съгласувани практики, които могат да окажат неблагоприятно въздействие върху търговията между държавите-членки и имат като цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на общия пазар, и по-специално тези, които се състоят в:

- а) пряко или косвено определяне на транспортни тарифи и условия или на други условия за сделка;
- б) ограничаване или контролиране на предлагането на транспорт, пазари, техническо развитие или инвестиции;
- в) разпределяне на транспортни пазари;
- г) прилагане на различни условия към равностойни сделки с други търговски партньори като по такъв начин ги поставят в неблагоприятно положение от гледна точка на конкуренцията;
- д) обвързване на сключването на договори с приемането от другата страна на допълнителни задължения, които по своя характер или търговско предназначение нямат връзка с предоставянето на транспортни услуги.

Член 3

Законно изключение за технически споразумения

1. Забраната, постановена с член 2, не се прилага за споразумения, решения или съгласувани практики, предметът или ефектът от които е внедряването на технически усъвършенствания или постигането на техническо сътрудничество чрез:

- а) единното прилагане на стандарти и на видове за техниката, доставки за транспорта, за превозните средства или за монтираното оборудване;
- б) обмен или съвместна употреба, за експлоатацията на транспортни услуги на персонал, техника, моторни превозни средства или монтирано оборудване;
- в) организацията и изпълнението на последователни, допълнителни, както алтернативни или комбинирани транспортни дейности и определяне и прилагане на общи тарифи и условия за такива дейности, включително специални конкурентни тарифи;
- г) използване за превози само с един вид транспорт на маршрути, които са най-рационални от оперативна гледна точка;
- д) координиране на транспортните графици за свързване на маршрутите;

- е) групаж на единични пратки;
- ж) установяване на единни правила относно структурата на транспортните тарифи и за техните условия за приложение, при условие че те не определят транспортни тарифи и условия.

2. Комисията, по целесъобразност, сезира Съвета с оглед на разширяването или стесняването на списъка съгласно параграф 1.

Член 4

Освобождаване за обединения от малки и средни предприятия

1. Споразуменията, решенията и съгласуваните практики, посочени в член 2, се освобождават от забраната, постановена от този член, когато те имат за цел:

- създаването и функционирането на обединения от предприятия за автомобилен или вътрешноводен транспорт с оглед на извършването на транспортна дейност,
- съвместното финансиране или придобиване на транспортна техника или доставки, пряко свързани с предоставянето на транспортни услуги, доколкото това е необходимо за съвместната експлоатация на горепосочените обединения,

като във всички случаи общият транспортен капацитет на отделните групи не трябва да надхвърля:

- 10 000 тона при автомобилния транспорт,
- 500 000 тона при речния транспорт.

Капацитетът на всяка отделно предприятие в обединението не може да надхвърля 1000 тона при автомобилния транспорт или 50 000 тона при речния транспорт.

2. Ако изпълнението на споразумение, решение или съгласувани практики, посочени в параграф 1, в конкретен случай води до последици, несъвместими с изискванията, предвидени в член 5 и които представляват злоупотреба с освобождаването от изискванията на член 2, от предприятията или сдруженията на предприятията може да се изисква да прекратят тези последици.

Член 5

Неприложимост на освобождаването

Забраната по член 2 може да бъде обявена с обратно действие за неприложима:

- за всяко споразумение или категория споразумения между предприятия,
- за всяко решение или категория решения на сдружения на предприятия, или

— за всяка съгласувана практика или категория съгласувана практика, които спомагат:

- за повишаване на качеството на транспортните услуги; или
- за осигуряване на по-добра приемственост и стабилност при задоволяването на транспортните потребности на пазари, където търсенето и предлагането се отличават със значителни колебания във времето, или
- за повишаване на производителността на предприятията,
- за осигуряване на по-нататъшен технически или икономически напредък,

като същевременно отчита справедливо интересите на потребителите на транспортни услуги и без да:

- a) налага на съответните транспортни предприятия ограничения, които не са абсолютно необходими за постигането на горепосочените цели; и
- b) дава на тези предприятия възможността, по отношение на съществена част от съответния транспортен пазар, да премахнат конкуренцията.

Член 6

Споразумения, чиято цел е намаляване на затрудненията, произтичащи от структурата на транспортния пазар

1. Докато Съветът, в рамките на Общата транспортна политика, не приеме подходящи мерки за гарантиране на стабилен транспортен пазар, забраната съгласно член 2 може да бъде обявена за неприложима към всяко споразумение, решение или съгласувана практика, водещи до намаляване на затрудненията на съответния пазар.

2. Решението да не се прилага забраната по член 2 в съответствие с процедурата съгласно член 14 може да се вземе само, след като Съветът, с квалифицирано мнозинство, или с единодушие, когато държава-членка сметне, че посочените в член 75, параграф 3 от Договора условия са изпълнени, установи, въз основа на доклад от Комисията, кризисно състояние на целия или на част от транспортния пазар.

3. Без да се засягат изискванията на параграф 2, забраната съгласно член 2 може да бъде обявена за неприложима само при условие, че:

- a) споразуменията, решенията или съгласуваните практики не налагат на съответните предприятия ограничения, които да не са абсолютно необходими за намаляване на затрудненията; или
- b) не дават възможността на тези предприятия да премахнат конкуренцията по отношение на съществена част от съответния транспортен пазар.

Член 7

Нищожност на споразумения и решения

Всяко забранено съгласно предходните разпоредби споразумение или решение автоматично става нищожно.

Член 8

Забрана на злоупотребата с господстващо положение

Всяка злоупотреба от едно или повече предприятия с господстващо положение в рамките на общия пазар или на съществена част от него е забранена като несъвместима с общия пазар, доколкото по такъв начин може да бъде засегната търговията между държавите-членки.

Такава злоупотреба, по-специално може да се състои в:

- a) пряко или косвено установяване на нелоялни транспортни тарифи и условия;
- b) ограничаване на предлагането на транспорт, пазари, техническо развитие в ущърб на потребителите;
- v) прилагане на различни условия към равностойни сделки с други търговски партньори, поставяйки ги в неблагоприятно положение от гледна точка на конкуренцията;
- г) обвързване на сключването на договори с поемането от другата страна на допълнителни задължения, които по своя характер или търговско предназначение нямат връзка с предоставянето на транспортни услуги.

Член 9

Публични предприятия

1. Що се отнася до публичните предприятия и предприятията, на които държавите-членки предоставят специални или изключителни права, държавите-членки нямат право да въвеждат или поддържат мерки в противоречие с предходните разпоредби.

2. Предприятията, на които е възложено предоставянето на услуги от общ икономически интерес, попадат в приложното поле на предходните разпоредби, при условие че приложението на последните не възпрепятства юридически или фактически изпълнението на възложените им конкретни задачи. Развитието на търговията не трябва да се нарушава до степен, която влиза в противоречие с интересите на Общността.

3. Комисията следи за изпълнението на разпоредбите на този член и при необходимост приема съответни директиви и решения, които са насочени към държавите-членки.

Член 10

Производство по жалби или по инициатива на Комисията

Като предприема действия при получена жалба или по собствена инициатива, Комисията започва производство за прекратяване на нарушенията на разпоредбите на член 2 или на член 8 с оглед на изпълнението на член 4, параграф 2.

Жалбите могат да бъдат подадени от:

- а) държавите-членки;
- б) физически или юридически лица при наличие на правен интерес.

Член 11

Резултати от производството по жалби или по инициатива на Комисията

1. Когато Комисията установи нарушение на член 2 или член 8, тя може с решение да изиска от съответните предприятия или сдружения на предприятия да прекратят нарушението.

Без да нарушава останалите разпоредби от настоящия регламент, Комисията може да отправи препоръки към съответните предприятия или сдружения на предприятия да прекратят нарушението, преди да вземе решението по предходната алинея.

2. Разпоредбите на параграф 1 също се прилагат към случаите на член 4, параграф 2.

3. Ако Комисията, като действа при подадена жалба, стигне до заключение, че предвид представените доказателства, няма основания за намеса съгласно член 2, член 4, параграф 2 или член 8 по отношение на дадено споразумение, решение или практика, тя приема решение, с което отхвърля жалбата като неоснователна.

4. Ако Комисията, като действа при подадена жалба или по собствена инициатива, стигне до заключение, че дадено споразумение, решение или съгласувана практика отговаря на разпоредбите на членове 2 и 5, тя приема решение за прилагане на член 5. Решението посочва датата, от която то влиза в сила. Тази дата може да предхожда датата на вземане на решението.

Член 12

Прилагане на член 5 — възражения

1. Предприятията и сдруженията на предприятия, които искат да се приложи член 5 по отношение на споразумения, решения и

съгласувана практика по член 2, където те са страна, могат да подават молби до Комисията.

2. Ако Комисията счете молбата за допустима и подкрепена с всички налични доказателства, без да са предприети действия съгласно член 10 срещу съответното споразумение, решение или съгласувана практика, тя публикува във възможно най-кратки срокове в *Официален вестник на Европейските общности* резюме на молбата и приканва всички заинтересовани страни да представят своите бележки пред Комисията в тридесетдневен срок. Публикацията отчита законните интереси на предприятията с оглед на опазването на техните търговски тайни.

3. Ако Комисията не уведоми молителите в деветдесетдневен срок от датата на публикацията в *Официален вестник на Европейските общности* за съществуването на сериозни съмнения относно приложимостта на член 5, споразумението, решението или съгласуваната практика се смятат за освободени от забраната, като има предвид, че съответстват на даденото в молбата описание, за вече изтеклия период и за срок до три години от датата на публикацията в *Официален вестник на Европейските общности*.

Ако след изтичането на деветдесетдневния срок, но преди изтичането на тригодишния срок, Комисията установи, че условията за прилагане на член 5 не са изпълнени, тя приема решение за прилагане на забраната съгласно член 2. Решението може да бъде прието със задна дата, когато съответните страни са дали неточна информация или злоупотребяват с освобождаването от задълженията съгласно член 2.

4. Ако, в рамките на деветдесетдневния срок, Комисията уведоми молителите, съгласно параграф 3, първа алинея, тя проверява дали са изпълнени условията по членове 2 и 5.

Ако тя установи, че условията по членове 2 и 5 са изпълнени, тя приема решение за прилагане на член 5. Решението посочва датата, от която то влиза в сила. Датата може да предхожда датата на вземане на решението.

Член 13

Продължителност и отменяне на решенията за прилагане на член 5

1. Решението за прилагане на член 5, взето съгласно член 11, параграф 4 или член 12, параграф 4, втора алинея, трябва да посочва периода на валидност; обикновено този период е не по-малък от шест години. Към решението могат да се приложат условия и задължения.

2. Решението може да бъде подновено, ако продължава изпълнението на условията за прилагане на член 5.

3. Комисията може да отмени или промени своето решение, или да забрани определени действия на заинтересованите:

- а) ако е настъпила промяна във фактическата обстановка на основата, на която е взето решението;
- б) ако страните нарушават задължение, наложено с решението;
- в) ако решението се основава на неточна информация или измама;
- г) ако заинтересованите злоупотребяват с освобождаването от разпоредбите на член 2, което се предвижда в решението.

В случаите, посочени в б), в) или г), решението може да бъде отменено с обратно действие.

Член 14

Решения за прилагане на член 6

1. Всички споразумения, решения или съгласувани практики, посочени в член 2, по отношение на които страните искат прилагане на член 6, се съобщават на Комисията.
2. Решението на Комисията за прилагане на член 6 влизат в сила само от датата на неговото приемане. В него се посочва срокът на валидност. Срокът не може да надхвърля три години от установяването на кризисна ситуация от Съвета при условията, предвидени в член 6, параграф 2.
3. Решението може да се подновява от Комисията, ако Съветът отново установи кризисната ситуация при условията, предвидени в член 6, параграф 2 и ако продължават да се изпълняват останалите условия за прилагането на член 6.
4. Решението може да включва условия и задължения.
5. Решението на Комисията прекратява своето действие най-късно до шест месеца след започването на мерките, посочени в член 6, параграф 1.
6. Прилагат се разпоредбите на член 13, параграф 3.

Член 15

Правомощия

С изключение на контрола върху решението от Съда на Европейските общности, Комисията има изключителни правомощия:

- за налагане на задължения в изпълнение на член 4, параграф 2,
- за вземане на решение съгласно членове 5 и 6.

Органите на държавите-членки запазват правото си да решават дали съответният случай попада в полето на приложение на член 2 или на член 8, докато Комисията започне производство с оглед оформянето на решение по въпросния случай и изпрати уведомлението съгласно член 12, параграф 3, първа алинея.

Член 16

Връзка с органите на държавите-членки

1. Комисията изпълнява процедурите, предвидени в настоящия регламент в тясна и постоянна връзка с компетентните органи на държавите-членки; тези органи имат право да изразяват становища по тези процедури.

2. Комисията незабавно изпраща на компетентните органи на държавите-членки копие от жалбите и молбите, както и на най-важните документи, които е получила или изпраща във връзка с производството.

3. Консултативния комитет по ограничителната практика и монополите в транспортния отрасъл се консултира преди вземането на всяко решение, което следва процедурата, посочена в член 10, както и преди всяко решение, взето в изпълнение на член 12, параграф 3, втора алинея и параграф 4, втора алинея и на член 14, параграфи 2 и 3. Консултативният комитет е консултиран и преди приемането на разпоредбите за прилагане, предвидени в член 29.

4. Консултативният комитет се състои от експерти в областта на ограничителната практика и монополите в транспорта. Всяка държава-членка определя двама свои официални представители, всеки от които може да бъде представляван от заместник при невъзможност да участва в заседанията.

5. Консултирането се извършва на съвместно заседание, което се свиква от Комисията; заседанието се провежда най-рано четиринадесет дни след изпращането на поканата. Към поканата се прилага за всеки разглеждан случай резюме на случая и списък на най-важните документи, както и предварително проекторешение.

6. Консултативният комитет може да излъчи становище и в случаите, когато част от титулярите или техните заместници отсъстват. Към проекторешението се прилага доклад за хода на консултациите. Той не се огласява публично.

Член 17

Разглеждане от Съвета на принципни въпроси по Общата транспортна политика, поставени във връзка с конкретни случаи

1. Комисията не приема решения, за които процедурата за съгласуване по член 16 е задължителна, преди изтичането на двадесетдневен срок от датата на излъчване на становище от Консултативния комитет.

2. Преди изтичането на срока, посочен в параграф 1, всяка държава-членка може да поиска свикване на Съвета с цел съвместно с Комисията да се разгледа всеки принципен въпрос по Общата транспортна политика, който според съответната държава-членка има отношение към конкретния случай, по който ще се вземе решението.

Съветът провежда заседанието в тридесетдневен срок от датата на заявлението на съответната държава-членка за разглеждане изключително на тези принципни въпроси.

Комисията взема решението само след заседанието на Съвета.

3. Освен това, Съветът може по всяко време, по искане на държава-членка или на Комисията, да разглежда общи въпроси, които се поставят във връзка с изпълнението на политиката на конкуренция в транспортния сектор.

4. Във всички случаи, когато Съветът се свиква на събрание за разглеждане на принципни въпроси в изпълнение на параграф 2 или на общи въпроси в изпълнение на параграф 3, Комисията, в рамките на настоящия регламент, взема предвид насоките от Съвета.

Член 18

Проучване по транспортни сектори

1. Ако развитието на транспорта, колебанията или липсата на гъвкавост на транспортните тарифи или други обстоятелства показват, че конкуренцията в транспорта се ограничава или нарушава в рамките на общия пазар в конкретен географски район, по отношение на една или повече транспортни връзки или във връзка с превоза на пътници или стоки от една или повече конкретни категории, Комисията може да вземе решение да проведе общо проучване на съответния сектор, в хода на което може да поиска от съществуващите в него транспортни предприятия да предоставят необходимата информация и документация с оглед на реализацията на принципите, посочени в членове 2 до 8.

2. Когато Комисията започне предвидените в параграф 1 проучвания, тя също така иска от предприятията или групите от предприятия, чийто размер разкрива господстващо положение в рамките на общия пазар като цяло или на съществена част от него, да предоставят декларация за своята структура и поведение като предпоставка за оценка на тяхното положение в светлината на разпоредбите на член 8.

3. Разпоредбите на Член 16, параграфи 2 до 6 и на членове 17, 19, 20 и 21 се прилагат.

Член 19

Искане за информация

1. При изпълнението на задълженията си по силата на настоящия регламент, Комисията може да събира цялата необходима информация от правителствата и компетентните органи на държавите-членки и от предприятия и сдружения на предприятия.

2. Когато отправя искане за информация до предприятие или сдружение от предприятия, Комисията същевременно изпраща копие от искането до компетентните органи на държавата-членка, на чиято територия се намира седалището на съответните предприятия.

3. Комисията посочва в искането правните основания и целта, както и предвидените в член 22, параграф 1, буква б) санкции за представяне на неточна информация.

4. Собствениците на предприятията или техните представители и, в случая на юридическите лица, фирмите и дружествата или сдруженията, които не са юридически лица, лицата, които са упълномощени да ги представляват по закон или по устав, са задължени да предоставят исканата информация.

5. Ако предприятието или сдружение от предприятия не предостави исканата информация в определените от Комисията срокове или предостави непълна информация, Комисията със свое решение изисква информацията да бъде предоставена. Решението уточнява каква информация се изисква, определя подходящ срок за нейното предоставяне като посочва санкциите съгласно член 22, параграф 1, буква б) и член 23, параграф 1, буква в) и правото на преразглеждане на решението от Съда на Европейските общности.

6. Същевременно Комисията изпраща копие от решението си до компетентните органи на държавата-членка, на чиято територия се намира седалището на предприятието или сдружението от предприятия.

Член 20

Разследвания от органите на държавите-членки

1. По искане на Комисията, компетентните органи на държавите-членки извършват разследвания, които според Комисията са необходими съгласно член 21, параграф 1 или които са предвидени в решение съгласно член 21, параграф 3. Официалните представители на компетентните органи на държавите-членки, които отговарят за провеждането на проверки, упражняват своите правомощия при представянето на писмено пълномощно от компетентните органи на държавата-членка, на чиято територия ще се извърши разследването. Пълномощното трябва да конкретизира предмета и целта на проверката.

2. По искане на Комисията или на компетентен орган от държавата-членка, на чиято територия ще се извърши проверката, официалните представители на Комисията могат да съдействат на официалните представители на този орган при изпълнението на техните задължения.

Член 21

Правомощия на Комисията при проверката

1. При изпълнението на предвидените в настоящия регламент задължения, Комисията може да предприеме всички необходими мерки за разследване на предприятия и сдружения от предприятия. За целта, упълномощените от Комисията официални представители имат право:

- а) да проверяват счетоводните книги и останалата отчетна документация;
- б) да вземат копия или извлечения от счетоводните книги и останалата отчетна документация;
- в) да искат устни обяснения на място;
- г) да имат достъп до всички помещения, имоти или моторни превозни средства, собственост на предприятията.

2. Упълномощените за извършване на проверката официални представители на Комисията упражняват своите правомощия при представяне на писмено пълномощно, което съдържа предмета и целта на разследването, както и предвидените в член 22, параграф 1, буква в) санкции при непълно представяне на изискваните счетоводни книги и друга отчетна документация.

Комисията уведомява своевременно и преди разследването, компетентните органи на държавата-членка, на чиято територия ще се извърши разследването, за предвиденото разследване и самоличността на упълномощените официални представители.

3. Предприятията и сдруженията на предприятия следва да приемат да се извърши проверка по силата на решение на Комисията.

Решението уточнява предмета и целта на разследването, началната му дата, предвидените в член 22, параграф 1, буква в) и член 23, параграф 1, буква г) санкции и възможността решението да бъде преразгледано от Съда на Европейските общности.

4. Комисията взема решенията, посочени в параграф 3, съгласувано с компетентните органи на държавата-членка, на чиято територия ще се извърши разследването.

5. Длъжностни лица от компетентните органи на държавата-членка, на чиято територия ще се извърши разследването могат, по искане на тези органи или на Комисията, да окажат съдействие на длъжностните лица от Комисията в изпълнение на техните задължения.

6. Когато дадено предприятие се противопостави на предвиденото в настоящия член разследване, съответната държава-членка оказва необходимото съдействие на упълномощените от Комисията длъжностни лица при извършване на разследването. За тази цел, държавите-членки приемат, преди 1 януари 1970 г. и след консултации с Комисията, необходимите мерки.

Член 22

Глоби

1. Комисията може, посредством решение, да наложи на предприятия или сдружения на предприятия в размер от сто до пет хиляди разчетни единици, когато предприятията или сдруженията умишлено или по небрежност:

- а) предоставят невярна или подвеждаща информация в молба съгласно член 12 или уведомление съгласно член 14; или
- б) предоставят невярна информация в отговор на молба съгласно член 18 или член 19, параграфи 3 или 5, или не предоставят информация в предвидения в решението срок съгласно член 19, параграф 5; или
- в) предоставят изискваните счетоводни книги и останалата отчетна документация в непълна форма по време на разследването съгласно член 20 или член 21, или откажат да допуснат разследване, предвидено в решението, което е взето съгласно член 21, параграф 3.

2. Комисията може да вземе решение за налагане на глоби на предприятия или сдружения на предприятия в размер от хиляда до един милион разчетни единици или в по-голям размер, но не повече от 10 % от оборота за предходната финансова година на всяко от участващите в нарушението предприятия, когато предприятията умишлено или по небрежност:

- а) нарушават член 2 или член 8; или не изпълняват задълженията си съгласно член 4, параграф 2;

- б) не изпълняват задълженията си съгласно член 13, параграф 1 или член 14, параграф 4.

Член 25

Разчетна единица

При определяне на размера на глобата се отчитат както тежестта, така и продължителността на нарушението.

3. Прилагат се разпоредбите съгласно член 16, параграфи 3 до 6 и член 17.

4. Решенията съгласно параграфи 1 и 2 нямат наказателноправен характер.

Член 26

Изслушване на страните и на трети лица

Член 23

Плащане на периодични имуществени санкции

1. Комисията може да вземе решение за налагане на предприятия или сдружения от предприятия на периодични имуществени санкции от петдесет до хиляда разчетни единици дневно, считано от определената в решението дата, за да ги принудят:

- а) да прекратят нарушение съгласно член 2 или член 8 от настоящия регламент, прекратяването на което е наредено съгласно разпоредбите на член 11 или съответства на задължение съгласно член 4, параграф 2;
- б) да не допускат действия, забранени съгласно член 13, параграф 3;
- в) да предоставят пълна и точна информация, поискана по силата на решението, което е взето в съответствие с член 19, параграф 5;
- г) да допуснат разследване, предвидено в решение, което е взето в съответствие с член 21, параграф 3.

2. Когато предприятията или сдруженията на предприятия изпълнят своите задължения, чието нарушаване е причина за налагането на периодичните имуществени санкции, Комисията може да определи по-малък размер на периодичната имуществена санкция, отколкото е предвиден в първоначалното решение.

3. Прилагат се разпоредбите съгласно член 16, параграфи 3 до 6 и член 17.

Член 24

Контрол от Съда на Европейските общности

Съдът на Европейските общности има неограничена юрисдикция по смисъла на член 172 от Договора при обжалване на решенията, по силата на които Комисията налага глоба или периодична имуществена санкция; Съдът може да отмени, намали или завиши наложените глоби или периодична имуществена санкция.

За целите на прилагането на членове 23 и 24 се приема разчетната единица, която е възприета при изработването на бюджета на Общността съгласно членове 207 и 209 от Договора.

1. Преди вземането на решенията съгласно член 11, член 12, параграф 3, втора алинея, член 12, параграф 4, член 13, параграф 3, член 14, параграфи 2 и 3, членове 22 и 23, Комисията дава възможност на заинтересованите предприятия или сдружения на предприятия да бъдат изслушани по въпросите, по които Комисията повдига възражения.

2. Доколкото Комисията или компетентните органи на държавите-членки сметнат за необходимо, те могат да изслушат и други физически или юридически лица. Молбите за изслушване на такива лица, които докажат достатъчен интерес, се удовлетворяват.

3. Когато Комисията възнамерява да даде отрицателно решение съгласно член 5 или член 6, тя публикува резюме на съответното споразумение, решение или съгласувана практика и кани всички заинтересовани трети страни да представят своите бележки в определен срок, не по-кратък от един месец. Публикуването отчита законните интереси на предприятията с оглед на опазването на техните търговски тайни.

Член 27

Професионална тайна

1. Информацията, получена в изпълнение на членове 18, 19, 20 и 21, се използва само за целите на съответната молба или разследване.

2. Без да се нарушават разпоредбите на членове 26 и 28, Комисията и компетентните органи на държавите-членки, техните длъжностни лица и други служители се задължават да не разкриват информация, получена в изпълнение на настоящия регламент и включена в категорията на професионалната тайна.

3. Разпоредбите съгласно параграфи 1 и 2 не могат да попречат на публикуването на обща информация или проучвания, които не съдържат данни за конкретни предприятия или сдружения на предприятия.

Член 28**Публикуване на решенията**

1. Комисията публикува своите решения съгласно член 11, член 12, параграф 3, втора алинея, член 12, параграф 4, член 13, параграф 3 и член 14, параграфи 2 и 3.
2. При публикуването се посочват имената или наименованията на страните и основното съдържание на решението; отчитат се законните интереси на предприятията с оглед на опазването на техните търговски тайни.

Член 29**Изпълнителни разпоредби**

Комисията има право да приема изпълнителни разпоредби по отношение на формата, съдържанието и други подробности във връзка с жалбите по член 10, молбите по член 12, уведомленията по член 14, параграф 1 и изслушванията по член 26, параграфи 1 и 2.

Член 30**Влизане в сила, съществуващи споразумения**

1. Настоящият регламент влиза в сила на 1 юли 1968 г.
2. Независимо от параграф 1, член 8 влиза в сила от датата, която непосредствено следва публикуването на настоящия регламент в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 юли 1968 година.

3. Забраната съгласно член 2 се прилага от 1 януари 1969 г. спрямо всички споразумения, решения и съгласувана практика в полето на приложение на член 2, които съществуват към датата на влизане в сила на настоящия регламент или които възникват между тази дата и датата на публикуването на регламента в *Официален вестник на Европейските общности*.

4. Разпоредбите съгласно параграф 3 не могат да се използват срещу предприятия или сдружения на предприятия, които преди деня непосредствено след датата на публикуването на настоящия регламент в *Официален вестник на Европейските общности* са прекратили всякакви споразумения, решения или съгласувана практика, по които те са страна.

Член 31**Ревизия на регламента**

1. В срок от шест месеца след приключването на разговорите с третите страни, подписали ревизирия текст на Конвенцията за плаването по Рейн, Съветът по предложение на Комисията, пристъпва към изменения на настоящия регламент като цяло, които ще се окажат необходими в светлината на задълженията, произтичащи от ревизирия текст на Конвенцията за плаването по Рейн.

2. В срок до 1 януари 1971 г., Комисията предава на Съвета общ доклад за изпълнението на настоящия регламент и, в срок до 1 юли 1971 г., предложение за регламент, с които да направят в настоящия регламент измененията, които ще се окажат необходими.

За Съвета

Председател

O. L. SCALFARO